

“श्वेताक्षं चन्दनेनैव रमयेत् सह लेपयेत् ।
दीयते कस्यचिदपि पश्चादासी भविष्यति ॥” *
अथ पतिवशीकरणम् ।
“मधुकं सह तैलेन सार्धपेण तु पेययेत् ।
एतेन पाणिमध्यम्य भर्मा सा संहिता स्वपेत् ॥
संहृते मैथुनीभावे पतिर्दासी भविष्यति” ॥ *
अन्यच्च ।

“मनःशिलाकुङ्कुमसर्षपाच्च
तथा च कुष्ठं सहदेवदारु ।
रक्तञ्च रक्तं पलितेन सार्द्धम्
प्रपेषयेत् स्रक्पत्रं महान्तम् ॥
प्रक्षातपूर्वाभिमुखोऽपि भूत्वा
संस्तृत्य लघ्नीचरकेण पूज्य ।
ततः प्रकुर्व्यात् तिलकं ललाटे
वामाच्च हस्ताच्चतुरङ्गुलीभिः ॥
एतदृष्टमात्रेण भवेत् स कान्ता-
दासातिदासश्च किमत्र चित्रम्” ॥ *
अथ लिङ्गलेपाधिकारः ।

“दृष्टीफलमूलानि पिप्ली मरिचानि च ।
भया रोचनया सार्द्धं लिङ्गलेपोक्तनो मतः ॥
निःशेषस्त्रीजगत्कर्षं नाश्ना स्त्रीहृदयाङ्गुलम् ।
मोहनं शस्त्रमेतद्वि मदनस्य स्मृतं बुधैः” ॥ *
अन्यच्च ।

“कुष्ठञ्च धातकीपुष्पं मरिचानि वचा तथा ।
अनेन लिङ्गमालिप्य कृत्वा श्यामां वशं नयेत् ॥
तासाञ्चित्तहरोऽप्येव मृतमप्यनुगच्छति ।
विवशा भक्तिभावेन पश्चात् सर्वं प्रयच्छति” ॥ *
अन्यच्च ।

“पञ्चरत्नानि संयुज्या शुभानि च यथेच्छया ।
सर्व्याणि समभागानि प्रियकुङ्कापि तत्समम् ॥
नागरं दशभागेन लेपः कान्तावशङ्करः” ॥ *
अन्यच्च ।

“देवदारु वचा कुष्ठं चतुर्थं वैश्वभेषजं ।
आस्त्रवीजरसैर्युक्तं गौरीश्यामावशङ्करम्” ॥ *
अन्यच्च ।

“हरिद्रा दृष्टीमूलं भद्रमुत्तं तथोत्पलम् ।
विडङ्गं कृष्णं वैरञ्च समभागानि कारयेत् ॥
लिङ्गलेपोत्तमो ह्येष रक्तवल्लीवशङ्करः” ॥ *
अन्यच्च ।

“हरिद्रा पिप्लीमूलं पद्मं मधुकमेव च ।
एतानि समभागानि नवनीतेन पेययेत् ॥
लिङ्गलेपोत्तमो ह्येष गौरीप्रीताय शङ्करः” ॥ *
“कौशिकशोणितलेपात् सेचनानाह एष्टं भवेत्क्षिप्रं ।
तद्वशन्तेजस्तम्भमयं कीलकसदृशं भवेच्च ॥
कौशिकं रुधिरं गृह्य गोमूत्रेण च पेययेत् ।
वीर्यं हि तम्भयेन्नित्यं प्रहरार्द्धं न संशयः” ॥ *
सर्वसाधारणो मन्त्रः । ॐ हं ह्रीं क्लीं श्रीं
फट् स्वाहा । अनेन मन्त्रेण सर्वयोगानभिमत्य
सिद्धिः” इति श्रीपार्वतीपुस्तश्रीनित्यनाथविर-
चिते सिद्धखण्डे तन्त्रसारे कौतूहलविद्यानाम
इन्द्रजालतन्त्रम् ॥ * ॥ पुस्तकत्रयमालोच्य यथासाध्यं
शोधितमेतत् ॥ * ॥ अपिच । ईश्वर उवाच ।

“इन्द्रजालं विना रक्षां न करोतीति निश्चितम् ।
रक्षामन्त्रं महामन्त्रं सर्वसिद्धिप्रदायकम्” ॥
“अं नमो नारायणाय विन्ध्यभराय इन्द्रजाल-
कौतुकानि दर्शय दर्शय सिद्धिं कुरु कुरु स्वाहा”
अष्टोत्तरशतजपेन सिद्धिः ॥ * ॥ अथ रक्षामन्त्रः ।
“अं नमः परब्रह्मपरात्मने मम शरीरे पाहि
पाहि कुरु कुरु” ॥

“उल्लुक्स्थं कपालेन घृतेनाहतकज्जलं ।
तेन नेचाङ्गनं कृत्वा रात्रौ पठति पुस्तकम् ॥ १ ॥
अङ्गोलवीजनिक्षिप्ते गुरुवारं सुखे गजे ।
मन्त्रेण सिद्ध्येन्नित्यं यावद्वीजफलं ह वै ॥
त्रिलोहवेष्टितं कृत्वा एकवीजं सुखे स्थितम् ।
मत्तमातङ्गवीर्यस्तु वायुतुल्यपराक्रमः ॥
दशहेमदिषट्ताम्रं षोडशं रूप्यभागकम् ।
एवं संस्था त्रिलोहो च ज्ञातव्या सर्वकर्मणि ॥ २ ॥
यानि कानि च बीजानि जङ्गमं स्थूलमेव च ।
अङ्गोलवीजनिक्षिप्ते सुखे भूमितले ध्रुवम् ॥
तद्बीजं सुखमध्यस्थं त्रिलोहैर्वेष्टितं कुरु ।
तद्रूपो हि भवेन्मर्त्या नान्यथा शङ्करोदितम् ॥ ३ ॥
यानि कानि च बीजानि अङ्गोलतैलमेलेनात् ।
सफलं जायते दृष्टः सिद्धियोगसुदाहृतम् ॥ ४ ॥
श्वमुखे विन्दुमात्रं तत्तैलं निःक्षिपेद्यदि ।
एकयामं भवेत् जीवो नान्यथा शङ्करोदितम् ॥ ५ ॥
शिशुवीजस्थितं तैलं पारावतपुरीषकम् ।
वराहस्य वसायुक्तं गृहीत्वा च समं समम् ॥
गर्दभस्य वसायुक्तं हरितालं मनःशिला ।
एभिस्तु तिलकं कृत्वा यथा लङ्केश्वरो नृपः ॥ ६ ॥
उल्लुक्स्थं गृहीत्वा तु ररुहतेनलेपवशात् ।
यस्याङ्गे निक्षिपेत् विन्दुं स क्षिप्तो जायते ध्रुवम् ॥ ७ ॥
सर्पदन्तं गृहीत्वा तु कृष्णरुक्मिककण्टकम् ।
कृकलारक्तसंयुक्तं सूक्ष्मचूर्णान्तु कारयेत् ॥
यस्याङ्गे निक्षिपेच्चूर्णं सद्यो याति यमालयम् ॥ ८ ॥
सिन्दुरं गन्धकं तालं समं पिष्ट्वा मनःशिलाम् ।
तल्लिप्तवस्त्रं शिरसि अश्रितवत् दृश्यते ध्रुवम् ॥ ९ ॥
अर्कक्षीरं वटक्षीरं क्षीरं दुग्धरसम्भवम् ।
गृहीत्वा पात्रके लिप्ते जलपूर्णं करोति च ।
दुग्धं संजायते तत्र महाकौतुककौतुकम् ॥ १० ॥
अङ्गोलतैललिप्ताङ्गो दृश्यते राक्षसाक्षतिः ।
पलायन्ते नराः सर्वे पश्यपक्षिगजाह्वयः ॥ ११ ॥
अङ्गोलस्य तु तैलेन दीपं प्रज्वालयेद्भरः ।
रात्रौ पश्यति भूतानि खेचराणि महीतले ॥ १२ ॥
बुधे वा शनिवारं वा कृकलां परिगृह्य च ।
शत्रुभूचयते यत्र कृकलां तत्र निःक्षिपेत् ॥
निखनेदभूमिमध्येषु उड्डते च पुनः सुखी ।
नष्टसकं भवेत् सत्यं नान्यथा शङ्करोदितम् ॥ १३ ॥
गन्धकं हरितालञ्च गोमूत्रञ्च विधं तथा ।
सूक्ष्मचूर्णमयं कृत्वा किञ्चिदङ्गि विनिःक्षिपेत् ॥
विघ्नाः सर्वे पलायन्ते यथा युद्धे च कातराः ॥ १४ ॥
इति दत्तात्रेयतन्त्रे ईश्वरदत्तात्रेयसंवादे इन्द्र-
जालकौतुकदर्शनं नाम एकादशः पटलः ॥ * ॥ * ॥
अन्यच्च ।
“वश्याकर्षणकर्मणि वसन्ते योजयेत् प्रिये ।

ग्रीष्मे विधेयं कुर्यात् प्रादृषि तम्भनं तथा ॥
शिश्नरे मारणाच्च शान्तिकं शरदि स्मृतम् ॥
हेमन्ते पौर्णमास्याच्च ऋतुकर्मविशारदः ।
वसन्तश्चैव पूर्वार्द्धे ग्रीष्मे मध्याह्ने उच्यते ॥
वर्षा ज्येष्ठापराह्णे तु प्रदोषे शिशिरः स्मृतः ।
अर्द्धरात्रे च हेमन्तः शरदं तत्परं स्मृतम्” ॥ *
अथ पक्षादिनिर्णयः ।
“कृष्णपक्षे मारणादि शुक्लपक्षे च वर्द्धनम् ॥
द्वादश्यां मारणं कर्म एकादश्यां तथैव च ।
द्वितीयां नवमीश्चैव वश्याकर्षणं कारयेत् ।
स्तम्भनञ्च चतुर्दश्यां चतुर्थ्यां प्रतिपद्यपि ।
द्वितीयां षष्ठीमष्टम्यां कारयेत् शान्तिकर्म च ।
अश्विनीमृगशूलाच्च पुष्या पुनर्वसुस्तथा ॥
वश्याकर्षणं कर्त्तव्यं कारयेच्च सदा बुधः ।
ज्येष्ठा च उत्तराषाढा अनुराधा च रोहिणी ॥
कारयेन्मारणं शान्तिं तम्भनं विजयं तथा ।
विधिमन्त्रसमायुक्तमौषधं सफलं भवेत्” ॥ *
अथ वशीकरणम् ।
“सिन्दूरमाक्षिककपोतमणानि पिष्ट्वा
लिङ्गं विलिप्य रमते तस्यो नवोदयः ।
शान्तिं न याति पुरुषो मनसापि नूनं
दासी भवेदिति मनोहरदिव्यमूर्तिः ॥
पुष्ये रुद्रजटामूलं मुखस्थं कारयेद्बुधः ।
ताम्रलादौ प्रदातव्यं वश्या भवति निश्चितम् ॥
तथैव पाटलीमूलं ताम्रलेन तु वशयन् ।
नागपुष्पं प्रियङ्गुञ्च तगरं पद्मकेशरम् ॥
जटामांसी समं नीत्वा चूर्णयेत् मन्त्रवित्तमः ।
साङ्गं धूपयते तेन भजते कामवत् स्त्रियः” ॥
ॐ मूली मूली महामूली सर्वे संक्षोभभयेभ्यः
उपद्रवेभ्यः स्वाहा । धूपमन्त्रः ॥
“पाणीयस्याङ्गुलीन् सप्त दत्त्वा विद्यामिमां जपेत् ।
सालङ्कारां नवां कन्यां लभते मासमात्रतः ॥
ॐ विश्वावसुर्नाम गन्धर्वः कन्यानामधिपतिः सुख्यां
सालङ्कारां देहि मे नमस्तस्मै विश्वावसवे स्वाहा ।
“कन्यागृहे शालकाः क्षिप्ते देकादशाङ्गुलम् ।
ऋते च पूर्वपक्षगुन्यां यन्तां कन्यां प्रयच्छति ॥ * ॥
अथ सर्वजनवशीकरणम् ।
“शिला च रोचनामूलं वारिणा तिलके कृते ।
दृष्टमात्रे वशं याति नारी वा पुरुषोऽपि वा ॥
खर्णेन वेष्टनं कृत्वा तेनैव तिलके कृते ।
सम्भाषणेन सर्वेषां जैलोक्यं वशमानयेत्” ॥
ॐ ह्रीं क्लीं ऐं ह्रीं भोगप्रदा मेरवी मातङ्गी
जैलोक्यं वशमानय स्वाहा । औषधोपरि सहस्रजपं
कुर्यात् । पुनः सप्तवारजपेन तिलकं कारयेत्
शक्रसमोऽपि वश्यो भवति । इति कालनाथविर-
चिते इन्द्रजाले १ अध्यायः ॥ * ॥
अथाकर्षणं । ॐ ह्रीं चामुखे ज्वल ज्वल प्रज्वल
प्रज्वल स्वाहा । अनेन मन्त्रेण स्त्रियं दृष्ट्वा जपं
कुर्यात् तत्क्षणात् एततः समागच्छति । पूर्व-
मेवायुतजपेन सिद्धिः ॥
“अक्षेयायां समादाय अर्जुनस्य च ब्रह्मैकम् ।
अजमूत्रेण संपिष्य स्त्रीणां शिरसि दापयत् ॥